

Vår saksbehandler:	Deres ref.:	Vår ref.:	Arkiv:	Vår dato:	Deres dato:
«Sbr_Navn»	«Sdo_AMRefer	«Sdo_Dokl	«Sas_Arkiv	«Sdo_Dok	«Sdo_SvarPa
Telefon: «Sbr_Tlf»	anse»	D»	ID»	Dato»	aDokDato»

Arbeidsdepartementet

Postboks 8019 Dep
0030 OSLO

NOU 32010:5 - Aktiv deltagelse, likeverd og inkludering - et helhetlig hjelpemiddeltilbud

Høringsuttalelse fra Larvik kommune

Ansvar for høringsuttalelsene er i Larvik kommune er delegert fra Rådmannen til høringsgruppe bestående av fagpersonene:

Heidi Gusland (sykepleier/avdelingsleder Omsorgtjenesten), Tone Sørle (spesialpedagog skole), Susan Henriksen (ergoterapeut rehab.senter) Laila Fresjarå Foldvik (ergoterapeut for voksne hjemmeboende og i sykehjem), Trine Brun Pedersen (ergoterapeut barn og unge), Grete Thunold (avdelingsleder/fysioterapeut). I tillegg er uttalelser innhentet fra representanter fra Boligkontoret vedrørende forslag om tilrettelegging av bolig.

Høringsgruppen har følgende vurderinger av forslagene til endringer:

1. Endring av Folketrygdloven

- Høringsgruppen mener at rettighetene i Folketrygden og vedtaksordningen tillagt de statlige Hjelpemiddelsentralene samt statlig finansiering ikke må endres ettersom loven sikrer de funksjonshemmede et mest mulig likeverdig tilbud, uavhengig av bosted, alder og økonomi.
- Dersom rettigheten legges i sektorlovgivningen og skal dekkes gjennom kommunenes rammefinansiering, vil det kunne føre til stor forskjellsbehandling avhengig av de ulike kommuners økonomi. Tilgangen til tilstrekkelige og hensiktsmessige hjelpemidler kan således bli en budsjettsak der prioriteringene er mange.
- I dagens samfunn der mange flytter, hva med retten til å ta med seg hjelpemidler hvis de ikke er finansiert gjennom folketrygden, men av kommunene.
- Behov for å tydeliggjøre i opplærings- og barnehageloven ansvaret for opplæring og oppfølging av hjelpemidler støttes, inkludert tidsbruk for teknisk ansvarlig for datahjelpemidler. Det er uklart om hvilke tiltak i spesialundervisningen som uvalget mener kan erstattes med hjelpemidler og tilrettelegging.
- Tekniske hjelpemidler til bruk i opplæring må fremdeles finansieres gjennom Folketrygden.
- Gråsoner er systematisk bygget ned gjennom de seinere års utvikling av formidlingssystemet. Høringsgruppen støtter at et lovutvalg nedsettes for å vurdere justeringer av nåværende folketrygdloven for å fjerne uklarheter som fremdeles finnes.

2. Overføring av basishjelpemidler til kommunene:

Høringsgruppen konstaterer at det i Norge er opparbeidet et godt formidlingssystem og at sentralene driver kostnadseffektivt. Brukerne får dekket sitt behov uavhengig av bosted og økonomi. Når det gjelder basishjelpemidlene går formidlingen av disse for det meste raskt og effektivt. De brukere som er minst fornøyd med hjelpemiddelformidlingen er yngre brukere som har behov for komplekse hjelpemidler og mye oppfølging. Hvis kommunen skal overta ansvaret for basishjelpemidlene vil det først og fremst kreve stor lagerplass, mer kompetanse, system og tidsbruk for lagerstyring, ansvar for all reparasjon og gjenbruk. I tillegg innkjøp av og prisforhandlinger, noe som igjen krever kompetanse og økte ressurser. En omlegging vil kreve betydelig økte ressurser i kommunene, noe som høringsgruppen betviler vil bli prioritert.

Mange norske kommuner vil være for små til å kunne etablere samme tilbud med varierte hjelpemidler og kompetanse som de fylkesvise hjelpemiddelsentralene og de landsdekkende kompetansesentra har i dag. Besparelsene i de fylkesvise sentralene vil ikke kunne oppveie de økte kostnadene som en omlegging vil resultere i for alle kommunene. Ifølge Pricewaterhouse Coopers AS' organisasjonsanalyse, utgitt i rapport av 2009, er statlig innkjøp og logistikkfunksjon mer effektivt enn om kommunene skal organisere dette hver for seg. Høringsgruppa deler deres syn på at en opplegging kan føre til at det oppstår sentraler på to nivåer, statlig og kommunalt./interkommunalt, og at de økte kostnadene ved omorganisering ikke vil være god samfunnsøkonomi.

Kommunalt ansvar for basishjelpemidlene vil neppe minske etterspørselen totalt siden hensiktsmessig bruk av hjelpemidler bidrar til at den enkelte får utnyttet egne muligheter bedre og har en god samfunnsøkonomisk virkning. Dessuten vil det være vanskelig for brukerne å vite hvilken sektor som har ansvar for hva. I stedet for å endre et system som fungerer forholdsvis godt og påføre kommunene en stor og kostbar omorganiseringsprosess, ville det være formålstjenlig å gjøre enkelte justeringer på gjeldende ordning.

3. Aktivitetshjelpemidler

Høringsgruppen er enig i utvalgets forslag til at aldersgrensen på 26 år for aktivitetshjelpemidler oppheves. Vi mener at aktivitetshjelpemidler fortsatt må være et statlig ansvar og finansieres derfra. Utprøving ved statlige sentra som foreslått er formålstjenlig.

Utvalgets forslag om at utstyr til trening, stimulering og lek overføres til kommunene som en del av deres ansvar for forebyggende helsearbeid, habilitering og rehabilitering, kan føre til store kostnader for kommunen dersom det ikke blir klart definert hvilket utstyr som er "vanlig" å anskaffe seg selv og hvilke som blir et kommunalt ansvar å finansiere. Høringsgruppen ser det som ønskelig at det foreslåtte ekspertrådet bidrar med grenseoppgang slik at stor forskjellsbehandling i kommunene unngås. Det er her også fare for at mye av denne type utstyr blir prioritert bort fra budsjettene i kommunene.

4. Tilrettelegging av bolig

Høringsgruppen støtter forslaget om at løsninger for tilrettelegging av bolig ikke må velges ut fra mulighetene for finansiering. Ettersom tilskudd fra Husbanken gjennom kommunene er begrenset og brukere er avhengig av lån for å kunne gjøre store endringer i bolig, kan det i mange tilfeller være enklere å velge trappeheis og løfteanordninger som er finansiert gjennom folketrygden. Disse hjelpemidlene bør derfor som utvalget foreslår, ses på som bygningsmessige endringer som hører inn under Husbankens ansvar under forutsetning av at kriteriene endres, d.v.s. en helhetlig vurdering ut fra både funksjonsevne og økonomi. Dagens rammer for tilskudd som

kommunene disponerer kan i den sammenheng synes å være for knappe. Forslaget om en styrking av kommunenes boligrådgivning støttes.

5. Økt bruk av tilskudd og egenandeler

Utvalgets tilråding om økt bruk av tilskudd støttes ikke ettersom det kan føre til store forskjeller ettersom brukere med god økonomi kan anskaffe seg dyrere hjelpemidler av bedre kvalitet enn hva brukere med dårligere økonomi kan.

Høringsgruppen støtter ikke at det brukerne skal belastes med egenandel for utlån av hjelpemidler ettersom en slik ordning rammer skjevt. Dog er det nødvendig som tidligere bemerket i pkt. 3, at det sentralt fra settes grense for hvilke type utstyr som regnes som allemannseie og hvilke som kan betegnes som hjelpemiddel.

6. Høringsgruppen slutter seg til følgende uttalelser fra Norges Handikapforbund, Funksjonshemmedes Fellesforbund og Norsk ergoterapeutforbund:

"Norges Handikapforbund, Funksjonshemmedes Fellesforbund og Norsk ergoterapeutforbund har sammen advart mot å rokke ved dagens hjelpemiddelformidling. De vektlegge muligheten for likeverdig tilbud uavhengig av funksjonsnedsettelse, alder, bosted, økonomi og at folketrygden sikrer funksjonshemmede en likeverdig rett til hjelpemidler på alle livsområder. Dagens system er på brukerens premisser med rett til hjelpemidler, innflytelse, solid fagkompetanse og helhetlig organisering. Foreslått system vil gi brukerne et sektoroppdelt tilbud der brukerne må søke flere instanser om ulike hjelpemidler. Konsekvensen blir manglende oversikt, gråsoner, økt tids- og ressursforbruk og svekket tilgang til fagkompetanse og valgmuligheter."

"Norges Handikapforbunds forslag til innstilling i kommunalt råd:

Kommunalt råd for funksjonshemmede ber kommunen, ved kommunestyre eller formannskap, om å avgi høringsssvar på NOU 2010:5 "Aktiv deltakelse, likeverd og inkludering" med frist 15. oktober 2010.

Høringens forslag om å overføre dagens statlige ansvar for hjelpemidler til kommunene må avvises og Rådet ber derfor om at følgende uttalelse blir vedtatt som høringsssvar:

"Kommunen mener retten til hjelpemidler fortsatt skal ligge til folketrygdloven med et statlig finansieringsansvar. Dette vil sikre funksjonshemmede tilgang til hjelpemidler på alle livsområder, med mulighet til å leve et selvstendig liv. De økonomiske utfordringer som kommunene står overfor gir lite rom for nye omfattende oppgaver på dette området. Retten til hjelpemidler må være uavhengig av geografisk bosted og kommuneøkonomi. Staten bør i stedet forbedre hjelpemiddelformidlingen ved å bidra til å styrke kommunenes ergoterapitilbud og rehabilitering samt styrke vaktmestertjenesten for reparasjon av hjelpemidler."

Larvik, 14. oktober 2010

Grete Thunold
Leder for høringsgruppen